

ਨਰਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਢਾਵਾਂਡੋਲ
ਮਸਲਾ ਦੇਸੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ

ਇਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਖਾਸਕਰ ਸਾਊਥਲ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਛ ਅਖੇਤੀ ਚਿੱਤਰ, ਪੇਂਡੂ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਤੁਰਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦੇਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਨੈਂਕਰੀਆਂ ਕੀ ਕਰਨੀਆਂ? ਯੂਜ਼ ਪਾਸੇ ਸਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਉੱਚ-ਮੈਡਿਕਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈਸ਼ਾਨਾਂ ਲਈ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਂ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਨੈਂਕਰੀ ਦੀ ਇੰਡਾ ਕਰਨਾ ਇਨ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਾਬਤ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਿਅਤ ਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਗਾਈਕੀ ਦੇ ਪੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖਾਸ ਵਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਖਲੇ ਕਰਕੇ ਨੈਂਕਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਹਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੇ ਉਹ ਵੀ ਸਾਡਿਆਂ ਤੋਂ ਭਾਏ ਰਹਾਂ ਮੁਕਵੀਂ ਗੱਲ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤਾ ਕੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖੇ ਪੇਂਧ ਵਸਾਉਣ ਦੀ ਚਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਗਿਆਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਿਭਰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਜਾਲਾਈ ਦੀ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਣ ਵੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ ਮੰਗਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਵਿਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਣ ਵੀ ਸੀਵਾਨਾ ਜਾਂ ਬੋਲ ਕਿਵਾਂ ਹੈ, ਅੱਤ ਕਿਵਾਂ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦਾ ਭਰਪੁਰ ਵਾਇਟਾ ਰਾਹੋਂ - ਰਾਤ ਥੁੰਡਾ ਵੱਗ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦਲਾਲ ਅਤੇ ਠੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉਠਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦਲਾਲ ਅਤੇ ਠੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬੇਤੁਲਗਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ-ਖਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਉਠਾਂ ਦਾ ਆਰਥਿਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਾਹਮਿਕ ਜੋਸ਼ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਤਰੀਓ ਅਤੇ ਪੇਸਟਰਾ ਵਿਚ ਜੋ ਇਖਾਇਆ ਜਾ ਦੇਸ਼ਿਆ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਢੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਾਕ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਬਹੁਤ ਧੁੰਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰੁਛ ਕਰਕੇ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋਣਾ ਜੋਸ਼ ਵਰਗ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਹੋਣ ਵਿਚੋਂ ਉਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਆਸ ਦੀ ਕਿਰਨ ਸਮਝਾ ਹੈ। ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੱਡਾ ਨਾਲ ਕਈ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਵਹੀਆਂ ਥੱਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਨਾਰਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੀਜਾ ਅਤੇ ਅਈਲਟਸ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਮੰਧ ਵਰਗ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਡ-ਪ੍ਰਤਾਲ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਮਿਟੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਲੁਲੁ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਾਤ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਣਥ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਸੰਗਿਆਂ ਤੋਂ ਟੇਂਗ ਕੇ ਜਵਾਨ ਕੁਆਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਲਕ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਲਾਅ ਅਗ ਤੂੰਹੀ ਚੁਕਰ ਵਿਚ ਸੁਟਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗ ਹੋ ਜਿਲਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਉਹ ਆਪ ਥੁੰਦ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਛੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਟੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦੋਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪਾਰਿਵਾਰ, ਕਈ ਵਾਰ ਦੋ-ਪਾਰਿਵਾਰ (ਲੋਕਾਂ
ਵਿਖੀਆਂ ਰਾਹੀਂ) ਆਰਥਿਕ ਪੱਧੇ ਅਗੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਸੁਖੀ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ
ਹਨ। ਪਰ ਮਾਮੂਲੀ ਗਿਣਟਰੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਵਾਨ ਕੁਝੀਆਂ ਗਲਤ ਸੰਗਤ ਜਾਂ
ਆਸ਼ਰਾਂ ਕਰਦੇ ਅਧਿਕ ਸਿਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ
ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਬੀ ਦੱਬੀ ਸੁਖਾਂ ਵਿਚ ਗੱਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ
ਵਿਚ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਂਘ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪੱਤਾਬੀਓਂ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਪੁੰਦੀ ਹੈ।
ਕੁਸ਼ਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਅਨੰਤਰਿਕ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਬੇਖਾਰੀ ਨਾਲ
ਲਿਖ ਕਿਦੋਂ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦੋਂ ਪੀਂਹੇਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨੇ,
ਪੇਸ਼ ਕੀ ਦੇ ਤਾਕਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਵੇਖਣ ਕਾ ਜਾਪਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾ।

ਸਿੱਖ ਚੇਨਲ' ਦੀ ਵਿਦੁਤ ਗੋਸ਼ਟੀ ਦੇਰਾਨ ਬੁਝੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਧਾ ਕਿਲੇ ਸੋਨਾ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਜਮੀਨ ਤੋਂ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀਤ ਵਿਲ਼ ਦੇਬ ਕੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਆਏਂਦੇ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਸੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚੇਂ ਬੱਚੇਂ ਤੁਹਾਂ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਹੈ, ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਕੌਲ ਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਿਸ਼ਨ ਕੀਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪਾਈਆਂ? ਕੀ ਉਹ ਸੋਨਾ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਅਧੀਪਤੀ ਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ? ਕਾਨੂੰਨੀਂ ਦੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਸਮਝਾਓ, ਪਰ ਉਹ ਮੰਨਣੇ ਇਨਕਾਬਾਲੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਮਦਹਾਲੀ ਨੇ ਅਕਲ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਕ ਵਿਖੇ ਪੈਰੀਂ ਸਾਡਾਂ ਕੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਜੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਹਦਾ ਜ਼ੋਰਾਂ ਕਾਲ ਸੇਲ੍ਹ ਪਿੱਧੀ ਹੈ।

सिये सारी दृष्टिएँ दे देस आराधिक मंसुहाली नाल जुड़ रहे हए, जिसे इगलैंड द्वी प्रपटे खाली खाते भरन लाई कीटी ना कीटी सुगांव अदरा चरिता है। दिसे करके यी इस के द्विक लाग बाली-इड निरामार्दों की इगलैंड दी परवी ते बाटाई दिलम दा बुड़ खत्तरा दाप्पम वरन दा दालारा बीता सो तां कि दयं ते दय इगलैंड दिच दिलाना बाटाई आ जान अडे व्हामारी दिच दाप्पा हे मस्ते। हुण इस ने अपटे देसे खानों पुट दे इडिहासक सीजा सी लिलामी बरनी मुखु बर दिटी है। दिव खिस ने थैन दिच द्रुक मारी, आ पंजाबी, बाहुले क्वाले उपरी द व्हाइट अद्वितीय, बधेरीआँ ज्मीनों ते पेलीआँ दिहना वेल है राले, दिउ न टिटु केलं दी बुड़ ...। हाला कि इगलैंड दी ज्मेपल बहुती पड़ी लिखी परीनी बेचुनाशार बैठी है अते इगलैंड दीआँ धूमीआँ एसीजीओं की दी पत्ता है कि बाहुर अद्वित दे सरहार लैंसहाल पंजाबी पड़ुएषी दिच बिने छ चुमिअचर हन? पर लगी है तां लगा लैंडा है, चरों जादी बैठी है न जडे दे अधार ते अपटे तां चर पैसे द्वाइटे, पंजाबी डाण-साणा जारे दले बहुं छ, दाली लैंड बर दिटी गाई।

ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੇ ਵੀ ਲੋਭੀ ਰੂਪਏ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੀਵੇਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਿਛਨਤ-ਮੱਖੀਕਰ ਕਰ ਕੇ, ਪੇਂਡਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦੇ। ਉਧਰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਏਖਣ ਦੇ ਸਾਥ ਨੇ ਕੁਝੀ ਦੀ ਸੇਚ ਨੂੰ ਪੱਧਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਕੁਝੀ ਦੀ ਸੇਚ ਅੱਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮਲਾਮਟ ਨੂੰ ਚਾਰ ਥੰਨ ਲੱਗ ਜਾਣੇ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੇ ਠੰਗ ਦਲਾਲਾਂ ਅਨੇ ਬੇਰਜ਼ਾਵੀ।

‘ਠੋੜਾ ਲਾਲਾ’ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਲੰਧਰ, 25 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਾ ਸਿਕਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਗੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ. ਰਾਮਪੁਰਾਂਤੀਆ ਨੇ ਮਾਝੁਮ ਬ੍ਰਾਤੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਟੀ-ਹਿੱਥੀ ਸਾਡਿਆਂ ਤੱਹਿਤ ਠੋੜਾ ਲਾਲਾ ਬਾਹਰ ਕਿਲਾ ਕੇ ਚੰਗੇ ਕਮ ਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਸ਼ਾਈ ਦੇਣ ਵਾਧਾਰ ਦੇ ਪੱਧੇ ਵਿਚ ਧੱਕ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਤੋਂ ਇਸ ਲਾਲਾਤ ਦੇ ਪੱਧੇ ਦੀ ਚੱਪੇ ਨਾਲੋਂ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ ਕੇ ਜੀਵੀ ਨੂੰ ਚਿਹਨਤ ਸਾਡੇ ਹੋਣੇ ਵਾਲਾ ਆ ਸੰਭਾਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ 3 ਜਾਂ 4 ਲੰਬੇ ਤੁਪਣੇ ਮੱਧ ਵਰਤਾ ਘਰ ਗਿਹਾਣੇ ਰੁਹ ਬੇਂਦੇਬਸਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਗੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਡੀਆਂ ਬ੍ਰਾਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਾਉਂਟ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਮਾਰ ਕੇ ਜਿਸਮ ਵੰਚਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ਾ ਦੇ ਪਵਾਸੀ ਤੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬੀ ਸੇਵਾ ਸਿੱਖ ਸੇਖਦਾ ਨੇ

ਇਸ ਸੰਖੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਕਾ ਹੀ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵੁਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੁਆਹਾ।

ਹੀ 27 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਮੁਹ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਲਤਕੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾਈ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ ਭੱਜਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਚੁਪੜਨ ਅਹਿਤਿਆਤ ਵਰਤਣ।

ਇਲਾਨੋ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੀਜਾ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਸਾਡ੍ਹਾਲ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ
ਮੁੰਡੇ ਕੁਝੀਆਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਕੌਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਨੌਜਵੀ
ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਦੀ ਸ਼ੁਨਹਿਰੀ ਭਾਵਿਧ ਲਈ ਉਛਾਲੀ ਮਾਰਵੀ ਟੀਕ ਸਮਝਿਆ।
ਤੀਕੀ ਹੋਨਲ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਗੋਸਟੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ
ਕਈ ਅੱਖੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅੰਗੋਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ,
ਫਿਰ ਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝੁਣ ਦਾ ਆਦਰ-ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਕੇ 'ਜੀ ਆਇਆ ਨੂੰ
ਕਹਿਣਾ' ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਵਾਈ ਅੰਡੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ
ਭੇਜਨਗਾਰੀ ਅਤੇ ਠੱਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਨ ਪਏ। ਦੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋਸ
ਦਿੱਤਾ ਮੀਂ ਕਿ ਪਤੁਵਾਈ ਨਾਲ ਬੋਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤੁਵਾਈ ਦਾ ਖਰਚਾ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚ ਦਾ ਸ਼ਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਪਤੁਵਾਈ
ਦੂਰ ਦੀ ਗੰਲ ਰਹੀ, ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਪਾਣ-ਪੀਂਠ ਦੇ ਖਰਚ ਕਿਥੋਂ ਹੋਣਗੇ?
ਅੱਖਰ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਮਦਾਂ ਦੇ ਲਾਲੜੇ ਪ੍ਰੇਤਤਾਨ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ
ਚੰਗਾਰ ਫਕ ਕੇ ਹੱਡ ਸੀਰਵੀ ਨੰਡ 'ਚ ਬੋਂਦਾ ਤੇ ਰਾਤਕਟੀ ਕਰਨ ਲਈ
ਮਜ਼ਾਬੁਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਪਰ ਲਾਲੜੀਆਂ ਪੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਪੰਜਾਬ
ਵਿਚਲੀਆਂ ਅਥਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਪਤੁਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਸਾਇਦ ਇਸ ਨਾਲੂਕ ਮਸਲੇ
ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਹੱਲ ਪੈਸਾਬੀ ਢਾਈਚਾਰਾ ਆਪਣ ਵਿਚ ਸਿਲ ਬੈਠ ਕੇ
ਕਰਾਨ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦੂਰੋਤਾ ਪਿਥ ਕੇ।

ਪਰ ਅਖ਼ਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਰਤੀ ਵਰਗ ਦਾ ਬੁਲਾਗਾ 'ਇਤਰਹੈਤਨ ਅਖੇਡਕਰ ਲਾਹਿਰ' (7 ਸੰਬੰਧ) ਦੇ ਤਸਲੀਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਆਈ ਕਿ ਏਸੋਂਟਾ ਹੋਂਦੇ ਭਰਬਦ ਪੰਜਾਬੀ ਪੀਂਡਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਕਾਰਨ ਅਖੀਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਅਹ ਲਈ ਲੰਗੀਆਂ ਮਿਨਤਾਂ ਕਰਨ। ਖੱਬਦ ਵਿਸਥਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ - ਸੁਭਤਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ-ਵੱਡੇ ਲਗਵਾਂ ਕੇ ਇਗਲੈਂਡ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਕੁਝੀਆਂ ਉਥੋਂ ਖਿਥਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਰੁਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਸ਼ਲਾਈ ਸੀ ਵਾਖਿਆਂ ਅਤੇ ਏਸੋਂਟਾ ਵਾਲੇ ਤਿਆਰ ਸੁਣੇ ਕਾਲਜਾਂ, ਭੂਠੀਆਂ ਥੈਂਕ ਰਤਨਮਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਇਕਾਲੇਂਡ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲ ਦਿਤਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਤੋਨਿਆਂ ਕਿਅਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ 4-4 ਲੰਘ ਰੁਪਏਂ ਤੱਕ ਫੀਸ ਲਈ ਕਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਫੀਸ ਬਹੁਤਾਂ ਨੀਂ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਕੁਝੀਆਂ ਬਹੁਤਾਂ ਨੀਂ ਤਾਂ ਪੁੱਜ ਰਾਈਆਂ, ਪਰ ਫੀਸ ਨਾ ਪੁੱਜਣ ਕਾਰਨ ਉਥੋਂ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜਾਂ ਚੁਭਣ ਨਹੀਂ ਸਿਦੇ। ਭੂਠੀਆਂ ਬਹੁਤਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਲਈ ਆਇਂਕਿਟ, ਫਿਸ਼ਪਲ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਮੁਝੀਆਂ ਨਾਲ ਪਥੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਅਹ ਲਈ ਤਰਲੋ-ਮਿਨਤਾਂ ਕਵਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੇ ਮੈਂ ਪਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਸ਼ ਦੇਂਦਾ, ਬਹੁਤ ਦੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪਠਨ ਅਧਿਅਨ ਬਹੁਤ ਸਿਰ ਨ ਖੁਰਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਲਾਗਾ ਇਸੇ 'ਸਟਾਨਾਲੀ' ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੈ।

ਲੇਖਕ: ਹਰਦੀਪ ਮਾਨ ਜਮਸ਼ੇਰ, ਅਸਟਰੀਆ

ਦੱਸਣਾ ਕਾਢੀ ਹੈ ਕਿ ਰਸਾਲੇ ਦੀ
ਸਹਿ-ਸੰਪਦਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਮਜ਼ੋਸ਼
ਅਹੀਰ ਹੈ। ਪੇਸ਼ ਹੈ ਇਕ ਹੋਰ
ਖ਼ਬਰ ਸੁਰਖੀ: ਟੈਲ ਪਾਰਚੀ ਨੂੰ ਲੈ
ਕੇ ਹੋਏ ਭਾਗੇ 'ਚ ਭਾਗਵਤ ਮਨ
ਦੀ ਵਿਤਰਪਰੇਵ।

ਲਾਡ-ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਾਲੀਆਂ
ਕੁਭੀਆਂ ਸਿਹ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ
ਦੌਥਾ ਈਂ ਨਹੀਂ ਤੇਖਿਆ, ਹੁਣ ਏ
ਪੰਡ ਘੱਟੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚ
ਸੁਣੋ ਭਾਡੇ ਚੇਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
ਟੀਕੀ ਥੈਨਾਂ ਤੇ ਚਿਕ ਸਰੋਤੇ ਨੇ
ਛੋਨ ਕਰ ਕੇ ਦੰਮਿਆ ਕਿ ਇਕ
ਵਿਨੀਧਾਰਕ ਮਾਲ ਬਣਾਉਣੇ

ਵੰਡ ਪ੍ਰਛਣ ਕਈ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਰਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾ।
ਤੇਰ੍ਹੇ ਪੱਕੇ ਕਰਦਾ ਦੇਵਾਗ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਮੁੜਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਕੁਝ ਰਹਿਣ
ਦੀ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਆਈ, ਕੁਝੀ ਨੂੰ ਸਰਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਕਾਹੀ ਲੰਭ ਸਕਿਆ। ਇਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਹੀ ਸੰਪਾਦਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝੀ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆਂ ਨੇ ਕੌਣ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੁਝੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆਂ ਨੇ ਕੌਣ ਜਾਂ ਸਰੋਪਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਰੱਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਮੁੜਿਆਂ ਗਲ, ਜਦੋਂ ਕੁਝੀਆਂ ਦੇ ਸੋਲਟ ਬਾਰੇ ਲੁਕ ਸਮਾਜ ਸੰਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਸ਼ੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੇਠ ਤੱਕ ਸਫਲ ਵੀ ਹੋਏ। ਪਰ ਸੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਝੀਆਂ ਨੂੰ ਸਚਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੇਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਤੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਅਤਿਕਰਤੀ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਤਾਣਾ-
ਛਾਣਾ ਸੁਲਭ ਹਿਆ ਹੈ। ਧਰਮੀ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ
ਮਾਲੀ ਮਲਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਮਿਹਨਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਜੇ ਗੱਤੀਰ ਮਸਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਵਾਨ ਅਪੁਰਨ (ਪਟਿਤ) ਸਿਖ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਰਮੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਲ ਸਿੰਘੀ ਦੀ ਟ੍ਰਾਲਾਂਚੀ ਟਿੱਟੂ ਅਪੁਰਨ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਹੋ ਕੇ ਭਾਵਿਤ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦੀ ਦਿਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਆਦਾ ਨਾਜ਼ੂਕ ਰੱਤ ਵੀ ਕੁਝੀਆਂ ਕੁਝੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਸਿੰਘ ਕੁਝੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰਮ ਦੇ ਨਜ਼ੇਰੇ ਚੁਝੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰਾਤੇ ਮੌਜਾ ਏਥ ਕੇ ਰਾਤਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਕੰਮ ਖੁਲ੍ਹੇ ਅਥ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਸੇ ਪਾਸ ਵਿਚ ਬਾਰੋਂ ਸਿਫ਼ਰੇ ਸੁਲੂਂ ਤੋਂ ਕੁਝੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣੀ-ਮਿਲੀ ਸਾਂਕੜਸ਼ ਹੋਣ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਚਿੱਤਾ ਦਾ

ਵੇਂ ਸਾਈਪਸਮ, ਅਸਟ੍ਰੀਲੀਆ ਜਾ ਇਗਲੈਂਡ ਹੋਵੇ। ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ ਦਿਓ ਸੇ ਸਮੇਂ ਪੀ, ਭਾਵ ਘਰ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਨੂੰ ਸਿਸਤੇਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਰਾਤ ਵੀ ਇਜ਼ਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਲ੍ਹੇ ਪ੍ਰੈਂਡ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੀ ਦੀ ਛਾਂਹ ਫਤਾ ਕੇ ਬਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੈਂਡ ਇਹਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੀ।

ਈ, ਜੀ, ਐਸ, ਅਧਿਆਪਕ ਕਿਰਾਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਲ ਦੇ ਖੀਏਂਦਾ
ਤਰਨ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੈ ਪੇ ਹਿਆ ਹੈ। ਗੋਪਾਲੀ ਰਾਜਿੀਤੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸਮਾਜ, ਡਾਕਤ, ਮੁਖ ਮੁਖ
ਮੰਡ ਦੇ ਮਸ਼ਨ ਨੇ ਪਤੇ, ਲਿਖੇ ਨੂਜ਼ਨ ਹਰਗਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇੱਥੋਂ ਤੇਰਾ
ਤੇ ਹਰ ਕੁ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਉਹ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ
ਅਤ੍ਯਾਂ ਨੂੰ। ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਇਲਾਜਨ ਨੂੰ ਫੇਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪੇ ਹਿਆ ਵਿਚ
ਜ਼ਲਾਫ਼ਿਟਾ ਨੀਕ ਹੈ ਜਾ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਵੇਚਾਂਦਾ। ਆਸਦੀਆਂ ਵਿਚ
ਵਿਦਿਆਰਥਿਤ ਫੇਨ ਕੱਪ ਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ
ਲੈਂਡ ਵਿਚ ਮਾਲਾ ਦੀ। ਜਿਥੇ ਬੁਝਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਅਥੁ ਤੇ
ਹੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਭੇਟੁਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਦਾ-ਕਿਦਾ ਪੇਟ
ਮਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੀਂਹੇ ਛੁਕੀਤਾ, ਗਰੁੰਦਾ ਦੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚੋਂ